

forskellige skoler med hensyn til, om klimaproblemet er menneskeskabt eller ikkemenneskeskabt, om det er solpletter, eller om det er Jordens bevægelse omkring Solen osv. Vi føler, at det er en meget stor belastning for Danmark at pålægge afgifter, da teorien er usikker og de andre lande ikke vil pålægge dem.

Så mit svar på CO₂-problemerne er: Vi har selv skabt de økonomiske CO₂-problemer, ikke de andre. Dem har vi været med til at skabe, og dem har vi altså ønsket en international løsning på. Desuden forhandlede vi med om bilerne, så længe det var miljøet, det drejede sig om, og ikke provenu. Det blev det først, da SF kom ind på banen.

Og så for 117. gang om lejeværdien: Vi ønsker boligen som en tryk ramme om familielivet. Vi har altid som konservative ønsket ejerskab, og at det skulle være lettere at være ejer, fordi det bl.a. er noget af det, der skaber tryghed i forhold til det offentlige. Der ligger en udhuling af ejerskabet i lejeværdien, hvor man siger, at man bare kan låne til skatten over friværdien. Så udhuler man ejendomsbegrebet.

Der er altså tale om en holdning, og jeg beklager at måtte sige her i Folketinget, hvor holdninger ikke er noget, man har, det er noget, man taler om, at vi har altså holdninger i forhold til dette at eje. Det er en grundbetragtning i konservatismen, at boligen skal være en tryk ramme, man skal have mulighed for at eje den, og staten skal ikke komme og tage den igen med sin sorte hånd.

Og så til det om erhvervslivet og beskæftigelsen. Her kan jeg se, at hr. Jan Petersen har været ude med en pressemeddelelse, stort set før han overhovedet har hørt svaret, hvor han siger, at det ikke er rigtigt, at eksporterhvervene steg med 66.000 i den borgerlige regerings tid.

Må jeg sige til hr. Jan Petersen, at han lige burde lytte til svarene. Jeg kan oplyse, at eksporterhvervene i 1982 beskæftigede 577.622 mennesker og i 1992 644.280 mennesker. Det er 66.658 mennesker, så jeg synes, hr. Jan Petersen nu skulle ulejlig sig med at sende et dementi ud af sine forkerte oplysninger om, hvad der er foregået i folketingsdebatten.

Lejeværdien var altså finansieret i vores finanslovsforslag for 1997, hvor afskaffelsen også var med. Hr. Bjørn Elmqvist skal lige være opmærksom på, at vi ikke har lavet et nyt finanslovsforslag for den kommende afskaffelse af lejeværdien for 1999.

Det, der var vores indstilling forleden dag i fællesskab i Folketinget, var for 1999. Men for det første siger fru Marianne Jøved, at det er provenu-mæssigt overkommeligt, for det andet er forslaget ikke lavet endnu, og for det tredje har vi vist, hvordan vi ville finansiere det i vores finanslovsforslag, hvis det var sket i år.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Hr. Holger K. Nielsen som ordfører.

Holger K. Nielsen (SF):

Statsministeren sagde i sin tale, at det har været et forrygende år. Man kan i hvert fald sige, at det har været et år, hvor dansk politik har været præget af uforudsigelighed og overraskelser.

Da vi startede folketingsåret i oktober, var der lagt op til et helt velkendt samarbejds-mønster, hvor regeringen på de store linjer ville bygge på de borgerlige og specielt på Det Konservative Folkeparti. Som det er fremgået tidligere i debatten, var der store og grundige forhandlinger med De Konservative allerede på det tidspunkt om næste års finanslov og om en stor skatteomlægning, og alt var lagt i ovnen til en fortsættelse af det samarbejds-mønster, som vi har kunnet se, siden den socialdemokratiske ledede regering kom til i 1993.

Men pludselig skete der ting og sager. De Konservative fik kolde fødder og ville alligevel ikke lave forlig med regeringen. Rushdiesagen betød, at både De Konservative og Venstre lugtede blod og herefter sendte sig selv i eksil. I stedet for samarbejde skulle regeringen vippes af pinden, jo før jo bedre.

I den situation havde regeringen et valg mellem overlevelse eller et samarbejde med venstrefløjen. Regeringen valgte heldigvis det sidste, og det betød, at vejen for en aftale med venstrefløjen om finansloven blev banet.

I denne finanslovaftale var der mange perspektiver, der tegnede en anden linje end den, der var lagt, da man lavede forlig med de borgerlige partier. Der var for første gang i mange år ingen asociale nedskæringer. Der var grønne job og andre grønne perspektiver, der var uddannelsespladser til de unge, der var en indsats på arbejdsmiljøområdet, der var en indsats i forhold til udsatte børn, og der var for første gang i mange år balance på de offentlige finanser. Det var en aftale med realisme og ansvarlighed, men også med politiske, sociale og grønne perspektiver. Der var tale om helt andre prioriteringer i forhold til den aftale, der blev lavet forrige år med De Konservative.